

ANY VII

NÚM. 305

BARCELONA 5 JULIOL 1894.

LA TOMASA

SETMANARI CATALÀ

10 CENTIMS LO NÚMERO

Apa noys... que no estich ab l' home.

CRÓNICA DE LA SETMANA

LA bojeria dels francesos en sos injustos atachs als italians per lo sol motiu de que es italiá l' assessí de Mr. Carnot, está dant los seus resultats.

Los obrers italians están emigrant en gran nombre del Mitj día de Fransa com si en lo seu país no hi sobrés gent que s' está materialment morint de necessitat. Y en vritat que 'l absurdo de maltractar als paisans del assessí del President de la República francesa no crech que tinga precedent en la historia y faría riurer per lo bufo sino fos que ha corregut la sanch per causa tan desgraciada com ridícula.

Y no ha sigut poca sort 'l que los italians, mes entenimentats aquesta vegada que 'ls fills de Sant Lluís, no han empleat lo just dret de las represalías, donant ab aixó una mostra de sentit comú que los honra en gran manera.

Impossible sembla que un poble que vol anar al cap de la civilisació, tinga caigudas com aquesta que l' han desprestijiat als ulls de tota l' Europa.

¿Qué dirían los francesos si, per exemple, un anarquista francés atentés contra la vida d' una personalitat italiana y los italians assessinesin sens pietat á tantas familias francesas com están domiciliadas en Italia? A bon segur que cada *sacré Dieu* faría tremolar la torre Eiffel; y no obstant no farían los altres mes que imitar la seva insensata conducta per lo censurable crim de que ha sigut víctima lo digníssim gefe de estat de la república vehina.

Y després, com diu acertadament un periódich de la nostra localitat, lo progrés té d' esborrar las fronteras y l' home deu ser cosmopolita, desterrant ridiculs odís de rassa que sols caben ja avuy en ánimas pobres d' esperit ó en caps de pom d' escala; la patria de tots es lo globo terráqueo y germans som tots quants en ell vivim, siga 'l que vulga 'l tros d' ell en hont per carambola nos ha tocat neixer.

Mes valdría que 'ls francesos en lloch d' entretenirse en molestar als italians del modo que ho fan en Lyon, Marsella y altres punts, s' atuessin á pensar ab l' as que 'ls hi ha tocat ab l' adveniment á la presidencia del estat, del *net de son avi*, que si no 'ls hi posa las peras á quarto será porque no será possible trovar modo de pesarlashi mes caras.

A bon segur que lo punyal del jove anarquista, al clavarse en las vísceras de Mr. Carnot, ha penetrat encara mes fondo en la democracia y prosperitat republicanas, mes en descomposició ja en horas d' are, que lo cos del desventurat ciudadá qual pérdua ploran avuy los que be pensan, no sols per lo que valía, sino mes encara per lo que representava.

¡De Carnot á Perier no n' hi van pochs d' Orleans de diferencial!

En fi, vosaltres entreteniuse en Marsella dihent que no voleu treballar sino 's despedeixen los obrers qu' han vist la llum primera en Italia; persequiulos en Lyon com á feras ab furia insensata per lo sol crim de ser del país de Caserio; baladrejeu ab crits de visca la patria fins que axordeu al que os senti, que potser no falta qui pensa treurervos la son de las orellas es-

camotejantvos la llibertat ab tanta fatiga y sanch conquistada.

Recordeu los primers qu' han felicitat al vostre nou president; anava á dir amo... be, no encara.

Aixó vindra després.

*
*

Las coronas dedicadas al may prou plorat Mr. Carnot representan un capital de franchs y un altre de carinyo y simpatía envers al ciudadá probo, qual memoria viurá sempre en los cors de totas las personas dignes. Una de sola va costar 4000 franchs y va ser la donada per las societats benéficas de fills parisiens.

Lo fill de la víctima va enviarne una de 5 metros de circunferencia formada per 5000 margaridas.

Paris ha quedat sense flors.

Los encarrechs á las floristas representan un valor de milló y mitx de franchs.

La corona del emperador de Rusia es colossal y rica al igual que la del emperador de Alemania.

D. Carlos de Portugal, la reyna Victoria y lo rey Humbert han presentat també las sevas dignas dels donadors.

Lo Sr. Leon y Castillo n' ha entregat una magnífica feta de gardenias y orquideas de color malva.

L' escola de Saint Cyr va enviar una palma de plata de 13 pams d' altura y moltas altres mostras de dol y simpatía ha obtingut la memoria de Mr. Carnot que pera enumerarlas no bastarian las columnas del nostre modest setmanari.

Serveixi aixó al menos de lenitiu á la familia del ilustre home d' estat qu' ha deixat dos viudas: la seva honestíssima y noble esposa y la avuy desventurada República Francesa.

ESTUDIANT.

¡AQUI HO TENS!

Vols renyir? De mi ja 't cansas
Sents que duri nostre amor?
Vols trencá aquest llás que lliga,
Com guirnalda, nostres cors?

—
No t' apuris. Molt ho sento
Mes ho faré ja que ho vols.
Ta ingrátitut 'm llastima,
Y torna en odi l' amor....

—
Trenco, pues, are per sempre
Ab tú y porque vegís com
Sé venjarm de tas infamias.
Aqui torno tot aixó.

—
Las cartas que vas escriurem
En un rapte de passió;
Las rialletas y miradas
Ab que 'm donares ton cor.

—
Aqui 't torno, porque 'ls guardis
Tos abraços y petons.
Y porque no puguis dirme
Que tinch res téu en lo món,
¡Te! aquí tens la bofetada
Que 'm vas da aquell día hermós
Que per primera vegada
Vaig volguer darte un petó.

J. ESCACHS Y VIVED.

ANYORAMENT

Poesia llegida en una vetllada literaria dedicada a la memoria del gran Clavé

DE bon matí, quan l' auba s' aixecava,
prop de la Font del roure sol m' estava
esperant a la nina dels ulls blaus.

Renyits des l' altre dia,
lo anyorament sentia
de son cor, y volia fer las paus.

Las flors de Maig que vey a mon entorn
mústegas me semblavan aquell jorn;
més, sense sapiguer, plorant, qué feya,
esperant sa arivada ab moltas ganas
recullia lo pom de flors boscanas
per ella... y, no sé com, plorava y reya.

*
**

Lo somni d' una verge descobrirne
volia desd' allí pera sortirne
de duptes, tot d' un cop,
y pensant si, somiantme, la nineta
me voldria y vindria a la fonteta,
foll de mí! siguent lluny, la vey a prop.

Eixí 'l Sol, y la nina no venia.
Duptant de son amor, fidel un dia,
pro ab l' esperança filla dels poch anys,
en mitj de goigs y planys
fins que 'l Sol ben alt era no 'm vaig moure
d' a prop la Font del roure.

*
**

Cap al tart, sens' consol,
a la font me 'n tornava trist y sol.,
La queixa d' amor, queixa primera
llensá mon cor al veure que no hi era
la nina dels ulls blaus,
l' aymada ab qui volia fer las paus...
Quina posta de Sol, desde la Font!
No s' ha post may un Sol tant trist, ni 's pon!

J. BARBANY.

CANTARELLAS

Moret, n' es un gran ministre,
Pavía, un brau general,
en Collaso un bon arcalde
y jo cessant ja fá un any.

Lo soldat vá a la batalla,
l' obré honrat cap al taller,
lo capellá dret a missa
¡y a mi qué me cuenta usted!

ANGEL SALABERT

Los sants, segons ells

- ¿Quin es lo sant que fa mes pagés?
—S. Isidro.
—¿Y 'l que fá mes salvatje?
—S. Silvestre.
—¿Y 'l que fá mes militar?
—S. Quintí.
—¿Y 'l que fá mes Tenorio?
—S. Joan.
—¿Y 'l que fá mes festa?
—S. Domingo.
—¿Y 'l que fá mes gos?
—S. Fidel.
—¿Y 'l que fa mes fiero?
—S. Lleó.
—¿Y 'l que fa mes ximplet?
—S. Simplici.
—¿Y 'l mes bó?
—S. Bonifaci.
—¿Y 'l que la passa mes magre?
—S. Just.
—¿Y 'l que 's troba entre porchs?
—S. Antoni.
—¿Y 'l que té pòr, que sempre fuig?
—S. Guillém.
—¿Y 'l mes vell?
—S. Primitiu.

A. S.

JOCUINAS

I

EA poch temps que van citar
al marqués de la Torrada,
per un quintá de cibada
que no volia pagar.
Y 'l jutje sens miraments,
a na 'l marqués, sens reparo
va condempnar a pagarho
per tractarse d' aliments.

II

Una tarde 'n Pep Titella
entrá a casa 'n Pau Pistrinch,
y enfadat li digué:—Vinch,
a rómpre 't una costella.
Y fugint de tal requesta
en Pau, contestá posant
a sa muller, al devant:

—Mira, noy: rómpam aquesta.

III

—Per ser poeta de fama,
—esplicava 'l senyor Pere,—
es mes precís patir gana
que no pas saber de lletra.
Y un cessant que l' escoltava
replicá ab veu llastimera.
—Sent aixis com vosté diu...
jo dech ser un Espronceda.

LLUIS SALVADOR

ACTUALITATS

Fatcheria

—Vol dir senyor Quijote, qu' aném segurs..? miris que jo toco fusta.
—Es que lo nostre burro ja no te mes qu' ossos.

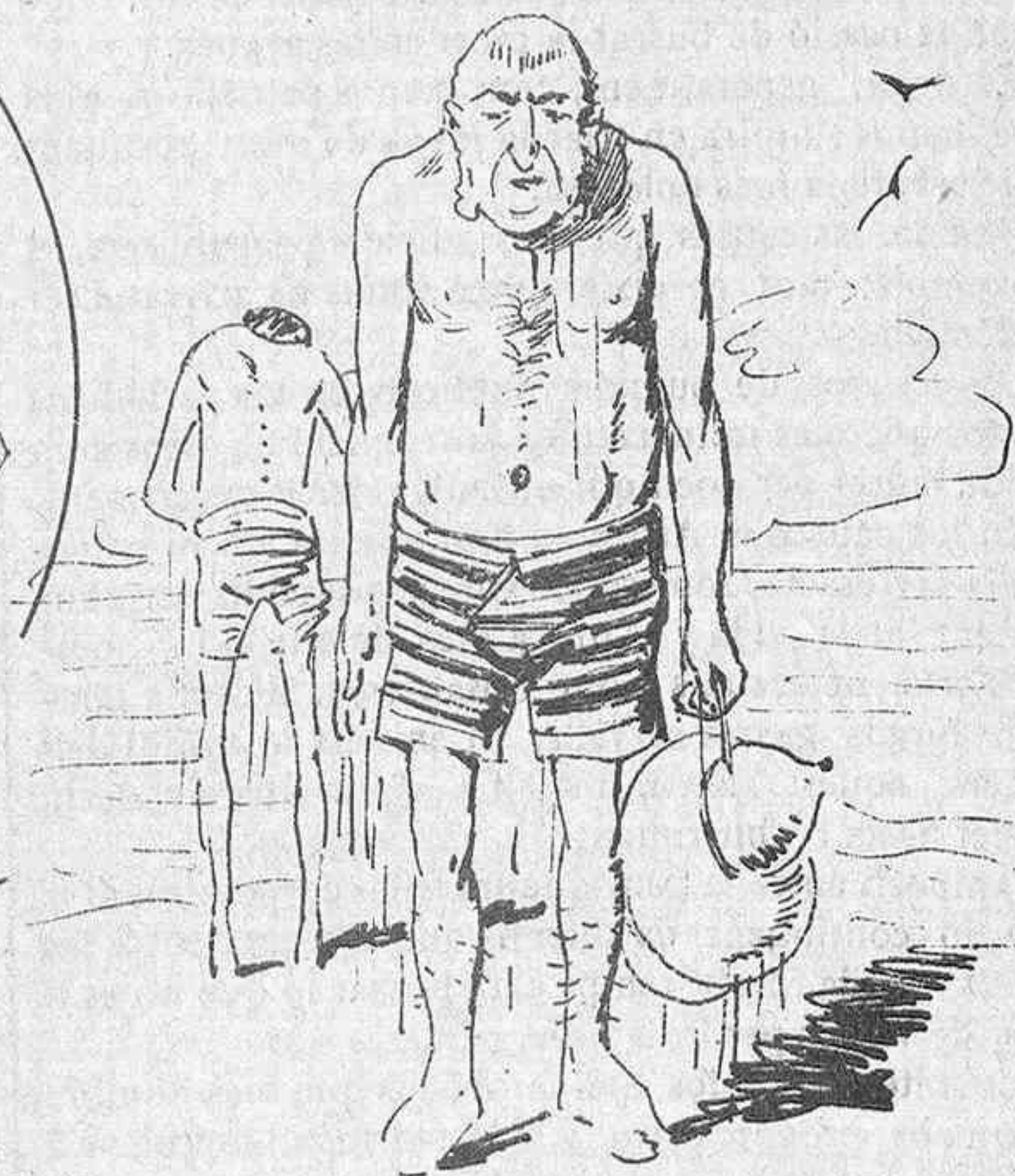
—Aixó ab rodas fora un gust y s'hi podria anar pel carrer.

—Ja cal que paguis una part mes, que tú ets mes alt que jo.

—En arrivantme á cert puesto no tiro mes endins.

—Lo posarme 'n remull ja no 'm prova... en tota la setmana no se 'm aixecará 'l dalit.

CURIOSITATS

Lo Suicidi

Lo número de suicidis es tan gran avuy en Europa, que tal vegada no s' havia vist may y no hi ha pas dupte que cada any son mes nombrosos, cridant l' atenció dels homes pensadors que han tractat d' estudiar aquest fenomen fisiològich logrant treurer algo en clar després de detingudas investigacions.

Los suicidis s' estudian comparantlos ab la població, ab una xifra de 100,000 habitants; per exemple; se 'ls classifica segons l' estat civil, l' edat, lo sexo, la professió, lo medi empleat y la causa.

Lo mes important d' aquest assumpto, es, sens cap dupte, la causa. ¿Quinas son? Sobre aquest punt no existeixen mes que hipòtesis. Se creu haver notat que los països mes ilustrats que son los en hont l' home mes pensa, son aquells en que lo nombre de suicidis es major.

Los medis pera cometre 'l suicidi, la repetició de las mateixas proporcions entre los instruments de destrucció son fenòmenos dignes d' atenció; y si detingudament se repara, 's comproba l' influencia de causas exteriors en gran nombre de casos. Senyalém especialment la ocasió que es la principal.

Una vegada presa la determinació de privarse de la existencia, l' home ilustrat, generalment esculleix lo medi mes breu y menos dolorós, pero clar está, que si no te armas de foch ja no emplea aquest medi de destrucció y si no viu en port de mar ó prop de riu, tampoch te ocasió de buscar la mort en las ayguas.

La dona, generalment, com menos pensadora, es la que menos se mira en triar la mena de mort resultant casi sempre la mes dolorosa.

Una de las causas que mes suicidis proporciona, es l' exemple; tant es aixís, que á voltas ha arribat á ser epidémich.

Los relatos de suicidis publicats en los periódichs son los que mes influeixen en la repetició de casos com se pot veurer per poch qu' un vulga fer l' experiment.

En los països d' Africa en hont encara no hi ha entrat la civilisació, son escassissims los suicidis per aburriment de la vida y es que á mes de que allí l' home no 's crea necessitats com nosaltres, la filòsofia tampoch furada gayres cervells, ni existeix lo fastidi dels plahers, aquest *spleen*, malaltia moral filla del desij satisfet hasta l' aburriment.

Tampoch entre la gent que travalla corporalment 's nota lo contingent de suicidis que 's repara entre los que 'ls queda molt temps pera pensar lo que no es l' afany de viurer per la familia.

Los solters y viudos son també los que mes nombre de suicidis proporcionan á la estadística, lo que vé á justificar que lo crim del suicidi aumenta quan arriba l' egoisme del home á procurarse la tranquilitat en lo sepulcre deixant á la terra los sers á qui te obligació de defensar, patint y vivint per ells segons la lley de la naturalesa observada hasta pels sers irracionals.

Molta, exorbitanta, es la xifra dels suicidis que anual-

ment se registran, pero major fora encara si no deturés la má del home la pór del misteri de la eternitat; lo ¿qué serà? del escéptich; lo temor de Deu del religiós de veras, y la cobardía dels mes, qu' encara que hi ha qui afirma que 'l que 's mata es un cobart, molts deixan de suicidarse per la pór que 'ls hi causa cometre la cobardia aquesta.

PEPET DEL HORT.

LOS QUE DESPUNTAN

Fotografías instantáneas

VI

D' ENSÁ que 'ls trenca-caps están en dansa, d' ensá qu' 'ls que rés fán barrinan tant, aqueix jove que tenen al devant ha avansat escribint y encare avansa.

Xaradista impertèrrit, te alcansada la popularitat... per passatemp; epigramátich sempre en tots extrems, son númen festiu es... una xarada.

Curt de vista, no hi véu -per sa desgracia- més enllá de la punta del séu nás...

Prò en la Literatura no ho es pas, puig té un *cop d' ull*, lo jove, que fá gracia.

Té xistes y acudits molt ben trovats que 'l distingueixen molt en setmanaris.

STARAMSA li diuhen sos *sectaris*: lo séu nom, al *indret*, es ASMARATS.

K. BOT.

A UNA NENA

A mon amich J. SITJÁ.

A tú, Paca, qu' ets molt maca, encara que estiguis seca, y menjís pá de la fleca boy sucat ab llet de vaca... á tú que criante flaca res del mon te mortifica y tenint tanta palica, tens lo cor dur com la roca, per casarte ab mí... tanoca haurias de ser molt rica.

Si ho fossis lo teu espós fora al teu costat, felís, contemplantne ton sorrís y ton cosset tan ayrós res 'm faría fe l' ós si 'm trobava en aquest cást: pró creu que fora capás valentme dels teus *calés* que ab un altre m' embarqués deixante ab un pá de nás.

J. MIRALLES

Nit d' istiu

Escollant lo rumor de las onadas.

Lo reflex de la lluna 'l mar plateja
 ab polsim brillador
 y com si fos tot mort, res, ni aleteja,
 sols com besos la brisa nos oreja
 purificant lo cor...
 Que be á n' aquí s' está! fins dormiria
 sobre 'l sorral 'gegut,
 escoltant bell murmur m' extassiaría
 y parlantme ab los mots de la poesia
 lo mar ab lentitut,
 me diria quin es lo amor puríssim,
 lo pur amor quin es,
 mentrestant lo meu cor y seny dormíssim
 mullaría mos peus ruxim finíssim
 dant cada volta un bes...
 Lo cel igual que 'l mar, d' un blau qu' encanta
 me parla d' estimar,
 cada estrella es un mon d' il-lusió santa
 que lo goig que aquí sento m' ageganta
 ab son trist brillejar...
 Llensant sospirs de amor se mou la onada,
 estima ella també
 á la platxa que n' ompla ab sa besada
 de mil perlas brillants com la mirada
 d' un amor verdadé.

.....

Si 't pogués jo tenir, la meva aymia,
 aquí, voreta meu,
 esbullant tos cabells la ratxa iría
 mentres jo, mon amor, te parlaria
 ab lo parlar de Deu,
 y vegent rabejarse á l' aletada
 ab lo teu rostres fi
 jo celós, lo meu cor al abrusarse
 fora com tú, diví...
 Si 't pogués jo tenir, la meva aymia,
 aquí, voreta meu...
 escoltant lo murmur m' extassiaría
 y ab la parla de Deu jo te diria
 lo que á n' á mí 'm diu Deu.

P. COLOMER.

A UN AMIGH

Encar' qu' ho has vist poch, imaginarte
 pots tú lo que pot se' un fort temporal
 de vent, d' aygua, de llamps... del que tú vulgas,
 y ab tot y aixó enrretera 't quedarás
 si á comparar te posas, la tempesta
 d' odis, d' enganys, mentidas y maldats
 que 'l mon passant, rastre y á mes hipócrita
 de nin, dintre mon pit, sempre ha inculcat.

ANTONET DEL CORRAL

Secció Regiliosa

SANT DEL DIA:

Santa Llogigatería

Gran funció en l' *arsenal incivil* á càrrech del pare *Marquesat*.

'S cantarán los goigs de Sant Prim y 's despatxará á qui no confessi y combregi encara que no li vinga de gust.

Lo nou *Mefistófeles* conegut per lo *Diluvio* esbullará la troca als iniciadors de las santas prácticás.

Al final se tornarán los banchs per falta de qui vulga seurer al Centro Católich de Sans.

L' escopeta farà figa.

UNA PREGUNTA

—Si volguessis escoltarme tan sols un petit moment, te faria una pregunta.

—¿Una pregunta?

—Si, á fé.

—Ja sabs, que no soch ingrata per escoltarte.

—Ja ho sé;

pro ha d' esser que ningú ho senti, t' ho haig de dir com á secret.

—Si acás ningú pot saberho, no m' ho diguis!...

—Ja m' enténs.

Vull dir, que serás tú sola la qu' aixó has de sapiguer.

—Tan reservada es la cosa?...

—Forsa mes de lo que 't creus.

—Bueno digas?...

—Si no gosol!...

Ja m'has fet tornar vermell!

—Jo, també, casi 'm sofoco

y que 't burlas de mi, veig.

—No me 'n burlo...

—Y donchs ¿explicat

y preguntam?

—¿No 'm comprens?...

—De qué vols que te compenga

si encara no m' has dit res?

—Es que no puch!

—Homel acaba

d' un sol cop.

—Bé; t' ho diré.

La pregunta que vull ferte, es ma vida, la següent:

«Vull que 'm diguis, si acás m' —/Jo!... (aymas!»

—Si, tül.... Digam si es cert que m' estimas! Au... contestal...

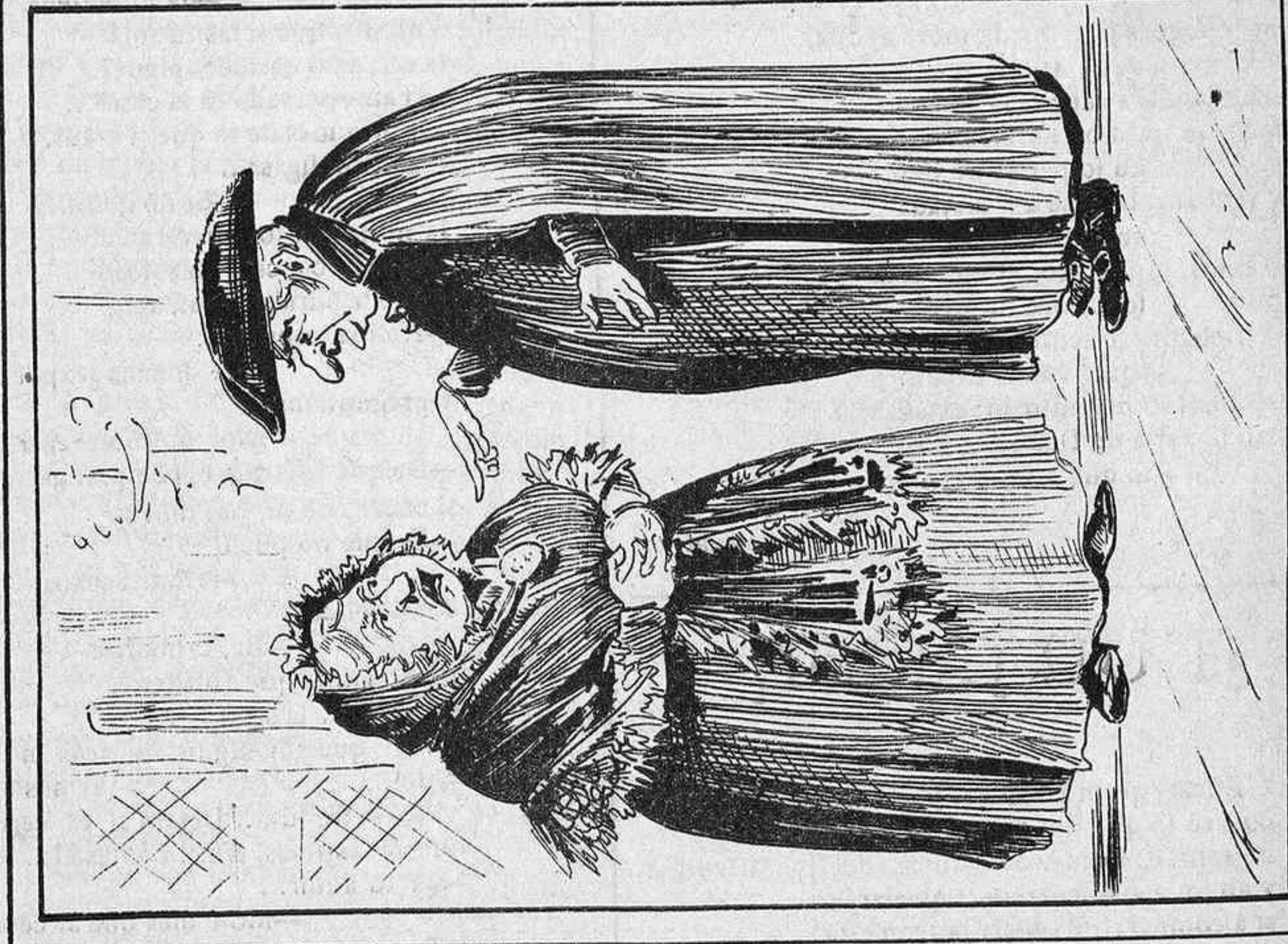
—¿Y tú á mí?...

—Molt mes que al cel

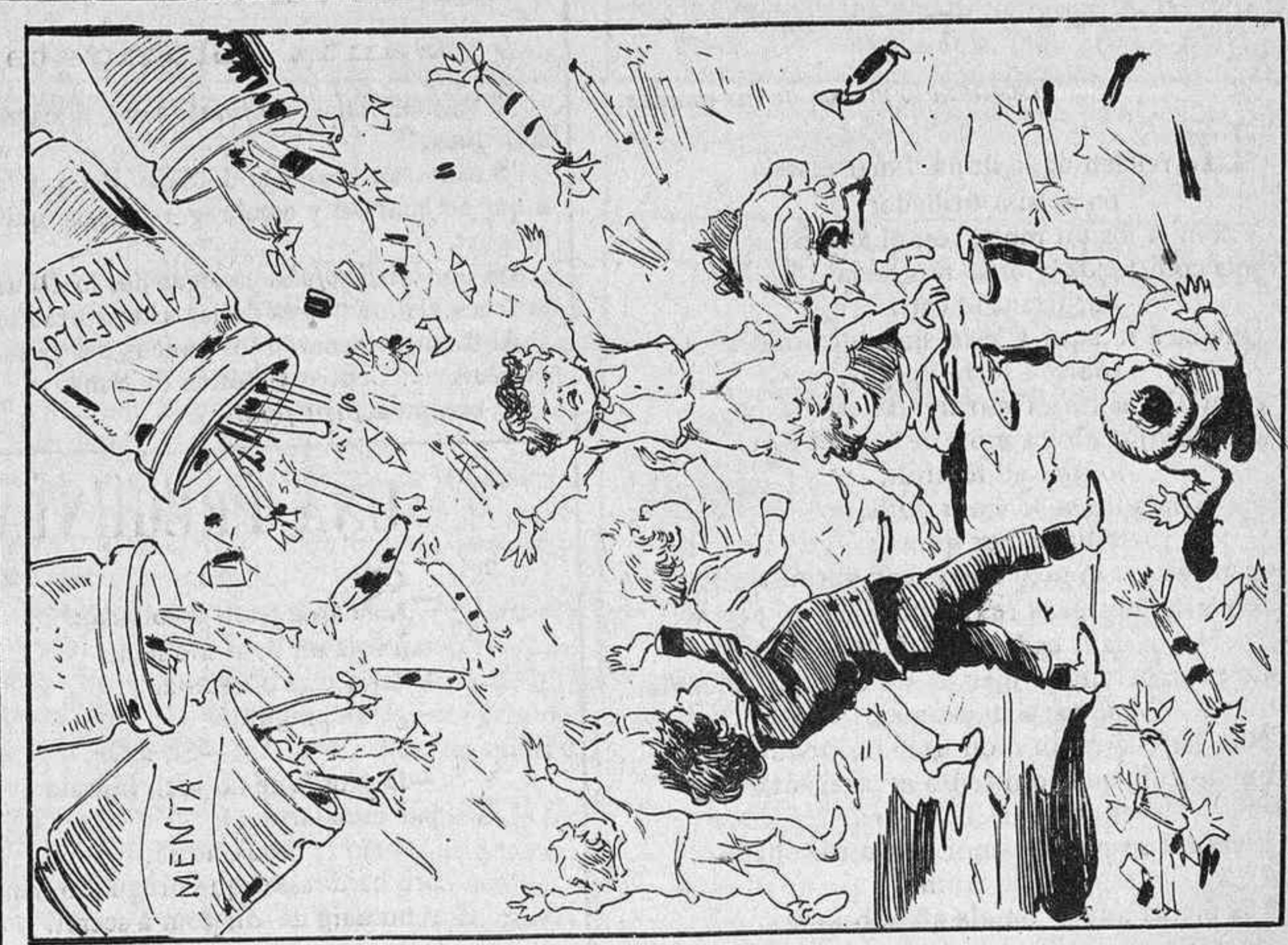
—Donchs, si acás tú tant m' estimas, jo, t' estimo encar' mólt mes!

BERNABÉ LLORÉNS.

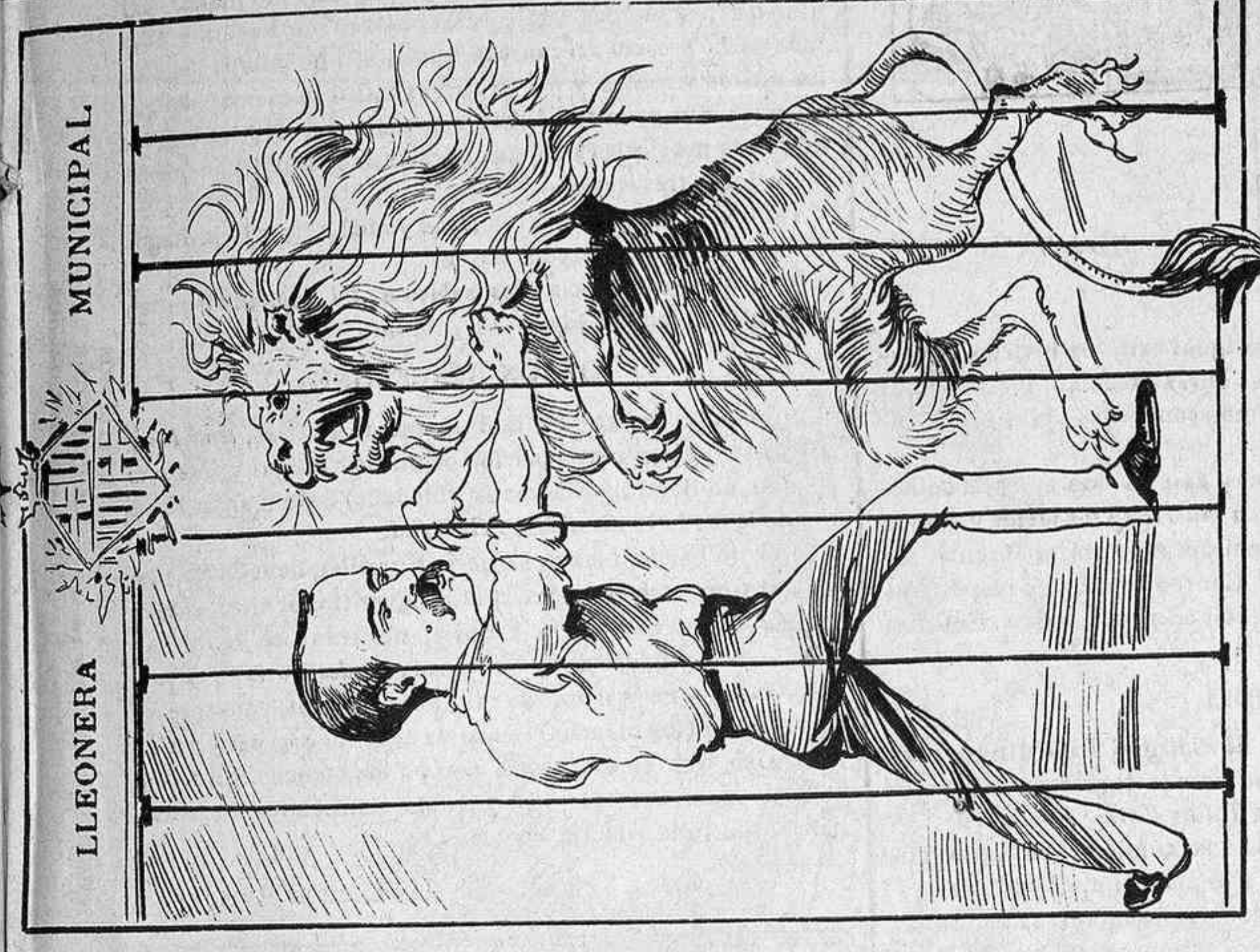
—¿Y donchs, mossen Remolacha, que me 'n diu de la cansó municipal de la canaljar?
 —No, 'm posi 'j dit á la llaga, senyora Pons: aquella cansonota tan poch religiosa encara 'm cou/ Estém veduss!

Per fi de festa l' arcaide a nenas y xixarel!—los va clavarios una pluja de dolços y de carmel—los.

—Dimoni de bordegásti prou l' hi costa... Aviam si ab aixó conseguixo destitotaril aquest embús de carmel—los y talls de badella!

Quan se tanqui la Exposició, lo domador Collassini dedicará á la gent gomosa aquestos entreteniments.

NOVETATS

Segueixen lluytant ab sens igual éxit, los invictes Calvo-Gimenez y en totas quantas obras executan, logran grans triunfos per l'acert que demostran en las obras representadas.

Una de las últimas que mes éxit ha lograt es la colosal del célebre Echegaray *La muerte en los labios* y en ella denotaren son talent dits eminentes actors al executar los difícilissims personatjes d: Conrado y Walter respectivament, vejents: secundats ab molt acert per la Srta. Cobañas y lo Sr. Cuevas.

TIVOLI

Satisfactori éxit ha tingut *El Colegial Totó* última obra del Sr. Pina Dominguez, que com ja diguerem es arreglo de una obra francesa, titulada *Totó y Totá*.

Lo llibre abunda en situacions cómicas, sent son argument sumament entretingut, y lo dialech molt animat.

La música es tot elia senzilla, observansi la paternitat francesa, mereixent molts de sos números los honors de la repetició.

En la execusió s'hi distingí d'un modo extraordinari la simpatica Pretel, que desempnya ab grandíós. acert dos personatjes y d'abdós sexes, per lo que en vestirse casi fa la competencia al célebre Fregoli.

Als finals dels actes, son cridats ab insistencia tots los actors en companyia de son festiu autor Sr. Pina y Dominguez.

GRAN-VIA (abans CALVO-VICO)

Setmana d'estrenos ha sigut la passada, puig que se 'n contan dos, *Los celos del cornetin ó el harém del Sultán* es lo primer y *El señor de Rabanillo* lo segón, havent lograt satisfactori éxit, totas las dugas obras, degut en grant part als arguments y xistes de las mateixas, que son d' un color molt halagador á 'ls vells verts y joves de la màniga ampla.

També ha obtingut bon éxit la *reprisse* de *El rey que rabió* distingintse la Srta Rodriguez en la protagonista.

Pera avuy s'anuncia *Los sobrinos del capitán Grant* presentat ab lo mateix bonich decorat de l'any passat executat per lo escenógrafo Sr. Ballera, y pera dissapte la sarsuela bufa *Orfeo en los infernos* ab tota *escrupulosa* propietat, que dit esta, no hi faltará lo célebre can-can, per tota la massa.

Ay vehins del carrer de Lauria, no sé si serán aplausos lo que sentireu.

Aquesta setmana acaba la tiple Srta. Lamaña y pera la setmana entrant se prepara lo debut de la Srta Ortiz, tiple molt aplaudida en los teatros de Madrid.

JARDÍ ESPANYOL

La empresa d'aquest ameno local procura á la varietat donarhi lo mes atractiu possible. En efecte tant dels repertoris regional com del castellá, ab acert va escullint lo mes granat que contenen.

Després del *Dorm sarsueleta* que sempre será aplaudidissima, majorment s'hi hi pren part lo Sr. Mollá (encar que sigui á las sevas postrimerias) ha seguit *La Lola* xistosa parodia del drama *La Dolores* que ha lograt lo mateix éxit que quan s'estrená en lo passat hivern en Novetats, además de *El proceso del can-can* que allí hi ha *gamba* per tots los gustos y gastos y per lo tant es inútil lo manifestar que totas las nits se 'n fan dugas representacions, puig tots los números musicals (y en eixa obra abundan molt) se fan repetir dos y tres vegadas.

També s'ha representat *Doña Juanita*, sent la protagonista confiada á la Pepeta Mateu.

Pera avuy s'anuncia *Los sobrinos del capitán Grant* ab vuyt decoracions novas del escenógrafo Sr. Brú.

FRONTÓN BARCELONÉS

Diumenge passat y ab casi un plé de galerias, *tendidos* y palcos se jugá un partit per los pelotaris Elicegui y *Guerrita* (blaus) ab Barriola y Sarasua (blanchs) havent sigut l'héroe de la tarde lo incansable *Guerrita*.

Si bé lo bando blanch sigué lo humillat, hem de fer justicia al simpatic Barriola, que á haver tingut altre sagué, hauria lograt completa victoria, motivant al veure las continuas espifiadas de son company de *desgracia* lo descoronat en que 's trová de mitj partit amunt, pero que ab tot lograren (los blanchs) igualarse al tanto 43, pero per lo fatal *sino* que en dita tarde *ajudá* á los blanchs, perderen ab sens igual exemple los 7 tantos consecutius donantse per tal motiu la victoria als blaus.

UN CÓMICH RETIRAT.

Per el que porti mes pressa

Juguina en un acte y en prosa original de

JOSEPH AMAT CAPMANY

estrenada ab extraordinari éxit en lo Teatro Romea

(Catalá) en la nit del 7 Maig passat

Preu: 1 pesseta

De venta en nostra Administració,
5, SANT RAMÓN, 5

MENUDENCIAS

—La millor manera, Lola,
de que 't respecti la gent,
—deya á sa mullé 'n Climent—
es que no surtis may sola.
Y volguent ella cumplí
ab son marit, determina,
quan éll es á l' oficina,
á surtir ab son cusí.

DOLORS MONT.

LO QUE PRIVA

Es precis ballar la jota,
fer la cara de *mitx viga*,
cantar, sens saber de nota,
y dir ¡Olé!.. encas que siga
la Tuyas de *La Granota*.

L' últim suspir.

BALADA

QUAN un de dalt la fortuna
 á son últim grahó baixa
 y ha de anar á fer visitas,
 se muda, tot s' empolayna
 y de cop... ¡Primer suspir!
 Es que 'ls guants se li foradan.

Se 'ls mira un rato, al fi 'ls llensa,
 no hi conta y ja sens ells passa,
 quant fica 'ls peus en un sot
 y dins d' ells sent entrar l' aygua...
 Renega y... ¡Segon suspir!
 Té la botina esbotzada.

Com que es en la part de sota
 no 's repara y passa encara;
 quant la levita 's veu lluenta
 y es freda si la má hi passa...
 Reira del... ¡Tercer suspir!
 per lo colze 's veu la trama.

Surt ja no mes quan fosqueja,
 y com no 's veu, així 's passa;
 quan se sent que la cadira
 la boga en la carn li marca.
 Salta rabiós... ¡Quart suspir!
 Té las calsas foradadas.

Al cap de poch s' aconsola
 pensant que 'ls faldóns ho tapan,
 quan veu sarrells en la armilla
 com un bolero quan balla...
 Mireu que es mólt! ¡Quint suspir!
 Es de satí y se li talla.

Fins á dalt de tot se corda
 y ja no 's veu, aixó 'l calma,
 quan s' espanta ab son barret
 mes que cap colom s' hi espanta;
 ¡Desgraciat!... ¡Sisé suspir!
 De tant vell ja se li xafa.

Tot espellifat y pobre
 per los Escudillers hi passa,
 y dins d' un aparador,
 sense voler, s' enmiralla,
 Tanca 'ls ulls!... Seté suspir!
 Adéu per sempre, elegancia!

La col·locació no ve,
 y 'l temps passejant ne passa,
 y un dia ja sent la una,
 las duas, las tres, las quatre.
 Ah! ah! ah... ¡Ultim suspir!
 ¿Sabeu de qu' era? Ide gana!

FREDERICH SOLER (PITARRA).

Ab motiu de la extraordinaria
 afició que en nostra ciutat s' ha es-
 tés ab lo joch de pilota y ser ja dit
sport lo mes favorito de nostra ele-
 gant societat, desde avuy lo *cómich*
retirat hi donará setmanalment cu-
 llaradas y en sa secció rsepectiva
 donará compte de las *seccions pelotisticas* que durant la set-
 mana s' hagin donat en lo elegant Frontón Barcelonés.

La setmana passada un llamp va matar un pastor, un gos
 y cent y pico d' ovellas.

Malhaguanyat llamp!... Ab una mica mes de bona pun-
 tería, Espanya quedava com una bassa d' oli.
 ¡Quina pega!

Van robar lo trajo de gala á tot un general á Madrid.
 En un país hont se roban tants millóns, ¿qué vol dir un
 trajo de general mes ó menos?
 A propósit: ¿cóm está alló d' aquells millóns de Marina?
 ¿Que ja han sigut *habidos*?
 No 'n deurán anar poca part á Biarritz y á Sant Sebastiá.
 Pot ser á horas d' ara ja n' hi ha.

Son tantas las desgracias que tenen lloch en las plassas de
 toros en tota Espanya, qu' es hora de que lo govern hi
 prengui cartas, y si es necessari, que s' aboleixi aquesta di-
 versió bárbara digna sols de pobles atrassats; tan atrassats
 com atrassada es una diversió que va neixer ab la barbarie
 y que sols se conserva en lo nostre desgraciat país.

Pero... que dimoni! si los nostres governants son los mes
 toreros...

Senyó rectó... que siga la enhorabona!
 Ja va reunir-se la comissió organiadora de la Exposició
 de Bellas Arts aprobant lo dictamen del Jurat calificador
 quedant d' elevarlo á la comissió municipal de Bibliotecas
 y exposicions artísticas.

¿Y no 's donará cap creu de *mérit de sentit comú* á algú
 d' aquesta gent?

La mereixen com ningú,
 al menos tothom ho ha dit;
 si 's vol, que 's tregui 'l sentit,
 pero que hi quedi 'l *comú*.

L' arcalde ha dictat ordres perque no 's permeti que en
 los estreps dels tranvías hi hagi gent.

Es l' ordre d' estiu de cada any... Després 's fa una capa
 mal tallada, 's talla alguna cama y algun bras y *tutti con-*
tenti.

Ja veurán com passarà igual.

En Daroca s' ha descobert un manantial de sabó.
Aquí, á Espanya, 's necessitava, perque, comensant per los Astilleros del Nervión y acabant per los concejals *xorchs* no n' hi ha poca de bruticia...

Llegim que en lo triumvirat que protegeix á la distingida primera dama jove Srta. Guerrero pera la direcció del teatro Espanyol de Madrid, hi figura lo nostre *mestre* Guimerá.

Aixís ho ha de fer lo *consequent* catalanista.

Olvidá lo de casa per arreglá lo de fora.

Y després dirán que no es catalanista...

En cas de lograr lo que 's proposan, ja 'm sembla que veig en candidatura pera primer actor al *cèlebre* Noguera.

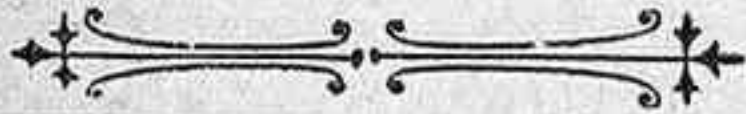
Y s' ho ben mereixería... ¿Oy que sí?

Lo Sr. Gaston Massios, únich representant de la societat de productes alimenticis **MAGGI** de Fransa ha tingut la amabilitat de remetre'ns alguns de sos productes, habentnos meravellat las distintas classes presentadas, tant per sa bona preparació com per la economia 'ab que resultan indicats los mateixos.

Los aliments de que fem menció, contenen un 33 per cent d' extracte de carn y las sopas perfectament condimentadas que 's poden preparar, son de tota classe de llegums; necessitantse sols pera la preparació disoldrels ab aygua calenta en lo curt espay de 15 minuts.

Pera excursionistas, cassadors, corporacions civils, exercit y demás agrupacions, presenta además dita casa per medi de latas molt ben estanyadas, conservas de tota especie de carns y peix, condimentadas per cuyners de primer ordre y que 's poden disoldrer fàcilment per medi d' uns caloríferos de quatre metxeros, necessitantse també lo curt espay de sols quinze minuts.

Per lo dit se compendrà que lo Sr. Massios, al implantar en Espanya lo sistema d' alimentació, se proposa dotarlo de totas las comoditats possibles, á fi de que sigui ja vritat lo de ser la ocasió de menjar bo. y barato.

MAGNIFICH RETRATO

del malhaurat matador de toros

Manel Garcia (Espartero)

tamany 20 X 30 centímetros, imprés en paper semi cartulina propi pera enquadrarse.

Se ven al preu de

10 CÈNTIMS

en nostra Administració, 5, Sant Ramón, 5.

Als Senyors 'Corresponsals se 'ls farà considerable desquento

Telegramas

«Del nostre cable particular»

Madrid, 4.—8 matí.—En la corrida d' avuy un toro de la ganaderia *Barbaritat* ha enganxat al diestro *Ter-serillas* per lo mateix orifici posterior de la planta baixa, engrandintli una mica mes del regular. Casi mort ha sigut trasportat á l' enfermeria de la plassa. L' entrada un plé.

Valladolid, 4.—9 id.—Lo banderillero *Cagarrito* ha sigut voltejat per lo toro *Retroceso* de la ganaderia del *tio Trompicones*.

Lo *Cagarrito* ha quedat estés al mitj de la plassa y lo *bitxo* ha fugit ab los *pitos* embolicats ab los pantalóns y calsetets del diestro. La entrada á vessar.

Sevilla, 4.—10 id.—En la corrida de beneficencia ha sigut retirat del *ruedo* en un estat desesperat, lo diestro *Pajalarga* ab un trau á la panxa que hi podia passar tot lo ministeri á quatre de frente.

L' entrada com sempre, plé.

Granada 4.—11 id.—En los primers tercios de la corrida lo picador *Orinales* ha suferit una conmoció cerebral á causa d' haver sigut tumbat cayent de cara sobre l' estrep dret quedant ab la fila desfeta.

Los intelijents diuen que si l' estrep hagués sigut de l' esquerra no hauria sigut rés.

Al entrá á l' enfermeria també hi entravan un *peon* que 'l toro l' havia enganxat per la regió *carótida patriarcal* deixantlo que no servirá may mes per rés: com fins avuy.

Murcia, 4.—12 id.—Surtint per la cara després d' una curta ab tres passes per alt y dos per baix trencant pel carrer dels Metjes y surtint pel carrer de la Cadena, ha sigut *cuquido* l' espasa *Sulivera* cayent en la arena de panxa en l' ayre, després de deixar tota la roba, inclusa la camisa en las banyas de *Trompetero* de la vacada de la viuda del Marqués de la Baldufa de punta inglesa.

L' entrada plena.

Córdoba.—Ha sigut fet un ovillo per un toro de Caramillo lo *cèlebre* Pepe Hillo (á) El pillol

Almeria.— *Aquí coquen un diestro cada dia*

Nota.—A causa de las escasas dimensiones del nostre setmanari no podém publicar los dos cent quaranta set telegramas de desgracias en totas las diferentes plassas de toros de Espanya.

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL-LUSTRAT Y LITERARI

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Espanya y Portugal, trimestre.	1'50 pessetas.
Cuba y Puerto Rico, id.	2 »
Extranger, id.	2'50 »
Número corrent.	0'10 »

NOTA.—Tota reclamació podrá dirigirse á l' Administració y Redacció del periódich

Litografia Barcelonesa de RAMÓN ESTANY
5, Sant Ramon, 5—BARCELONA

MODAS ETERNAS

Ay mareta meval... Ja 'n poden venir de modas de pantalons que may lindran lo tall d' aquestos.

SECCIÓ DE TRENCA-CLOSCAS

XARADA-PROGRAMA

Societat la «Poca Pena»,
mes avall del carrer Nou,
demà al vespre sis las nou
se posará en escena
un gran drama titulat
la hu dos-tres d' una senyora
que figura que s' anyora
y s' escapa ab lo criat.
Després d' aixó, «Lo primer
segon inversa de l' Olla»
que hi surt una gran colla
de capellans y guerrers;
y al moment, un tal Narcís
que es un célebre Pierrot,
abans de darli la mort

cantará una sis cinch sis
de «El duo de la Africana».
Segona part: La Total,
que figura un jove, 'l qual
está mort de son y gana,
y está que no sab que fer
segona tirarse al pou
tres bé quan toquin las nou
escaparse pel carrer.
Després, per final de festa,
hi haurá un ball de societat
pera 'l qual s' ha contractat
una reputada orquesta
de mancos, muts y baldats.

Val la entrada, una pesseta.

JOSEPH SANCHEZ.

GEROGLIFICH

EN
LI
KRTI
LOO
OOO
VALEN
XX y XIII

F. LELI DE V.

Lit. Barcelonesa de Ramón Estany
=5, Sant Ramon, 5—BARCELONA—

LITOGRAFIA BARCELONESA
DE

RAMON ESTANY
—5, SANT RAMON, 5.—Barcelona—

En dit establiment se fan, á preus redubidissims y ab la major promptitut, tota classe de impresos com son tarjetas, facturas, memorandums, sobres, membrets etc., etc.

També se trovará un assortit inmens de cromos, propis pera anuncis industrials, menús, programas, etc., etc.
Gran especialitat en carnets pera reunions y societats.